

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/479/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115229136
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115229136.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej W. Q., F.. XX.X.XXXX, T. B. XXX, XXX XX B. F. R., Z. J., o zaplatenie 493,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 79,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,25 eura od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 51,14 eura od 26.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 9,67 eura od 26.2.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriaznivo.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 3.12.2015, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 493,16 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. (ďalej ako „postupca“), na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca dňa 19.4.2012 uzatvoril so žalovanou Zmluvu č. XXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie elektronických komunikačných služieb zo strany postupcu a žalovaná sa zaviazala za poskytnuté služby zaplatiť cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXX na sumu 32,58 eura so splatnosťou 25.11.2012, č. XXXXXXXXXXX na sumu 23,24 eura so splatnosťou 25.12.2012, č. XXXXXXXXXXX na sumu 75,93 eura so splatnosťou 25.1.2013, č. XXXXXXXXXXX na sumu 29,47 eura so splatnosťou 25.2.2013, č. XXXXXXXXXXX na sumu 331,94 eura so splatnosťou 25.11.2013. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania.

Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Nakoľko sa jedná o drobný spor, v zmysle § 115a ods. 2 O. s. p. nie potrebné nariaďovať pojednávanie. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený vyvesením na úradnej tabuli súdu dňa 8.3.2016.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie pohľadávky vo výške 493,16 eura s príslušenstvom.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., uzavrel so žalovanou dňa 19.4.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb. V rovnaký deň uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorého bol program služieb Podľa seba 1 a mobilný telefón HTX Explorer po dobu viazanosti 24 mesiacov.

Podľa Bodu 4. Dodatku k Zmluve o pripojení prvá veta sa právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovaná dohodli, že „V prípade porušenia záväzku Účastníka uvedeného v bode 1 písm. b/, alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.“

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 32,58 eura so splatnosťou 25.11.2012.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 23,24 eura so splatnosťou 25.12.2012, v ktorej sa nachádza aj upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 eura.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 75,93 eura so splatnosťou 25.1.2013, v ktorej sa nachádza aj upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 eura a poplatok za obmedzenie služby - neplatenie vo výške 19,80 eura s DPH.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 29,47 eura so splatnosťou 25.2.2013, v ktorej sa nachádza aj poplatok za prerušenie služby - neplatenie vo výške 19,80 eura s DPH.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura so splatnosťou 25.11.2013.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 44 ods.1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods.1 písm. a/ zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods.12 písm. b/ zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a Dodatku k zmluve, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné

podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., platného a účinného od 1. 1. 2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaná okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipovala na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby právnym predchodcom žalobcu vyfakturované faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 18,25 eura (bez upomienky oneskorenej platby vo výške 4,99 eura), č. XXXXXXXXXXXX na sumu 51,14 eura (bez upomienky oneskorenej platby vo výške 4,99 eura a poplatku za obmedzenie služby - neplatenie vo výške 19,80 eura s DPH) a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 9,67 eura (bez poplatku za prerušenie služby - neplatenie vo výške 19,80 eura s DPH), keďže tieto boli v konaní riadne preukázané, žalovaná ich žiadnym spôsobom nespochybnila a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd v tejto časti vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 79,06 eura.

Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ju súd na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti každej jednotlivéj faktúry, t.j. vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,25 eura od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 51,14 eura od 26.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 9,67 eura od 26.2.2013 do zaplatenia, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť

námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd v predmetnom spore prihládol z úradnej povinnosti na premlčanie faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 32,58 eura. Táto bola splatná dňa 25.11.2012 a teda nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 26.11.2015. Žalobca podal žalobu dňa 3.12.2015, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súdu preto nezostávalo nič iné ako žalobu v tejto časti zamietnuť.

Pokiaľ ide o upomienky za oneskorené platby (vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX) súd poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co 126/2012. Podľa neho v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Taktiež je potrebné dodať, že žalobca žiadny spôsobom nepreukázal, aby vyššie uvedené upomienky boli žalovanému zaslané, a preto v tejto časti ani neunesol dôkazné bremeno.

Súd nepriznal žalobcovi ani poplatky za prerušenie služby - neplatenie (faktúra č. XXXXXXXXXXXX) a obmedzenie služby - neplatenie (faktúra č. XXXXXXXXXXXX) spolu vo výške 39,60 eura s DPH z dôvodu toho, že v tejto časti žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno. Žalobca síce predložil súdu Cenník, podľa ktorého si tieto poplatky jeho právny predchodca mohol účtovať, avšak účtovať si ich mohol len vtedy, ak ich aj skutočne (preukázateľne) vykonal. Žalobca nepreukázal, že by v dôsledku neplatenia vtedy, ak ich aj skutočne (preukázateľne) vykonal. Žalobca nepreukázal, že by v dôsledku neplatenia bola služba obmedzená a prerušená. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení vo vzťahu k týmto nárokom. Navyše zaplatením uvedených poplatkov žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak poplatky sa javia iba ako ďalšie sankcia za oneskorenie sa s plnením za dohodnuté služby. Súd má za to, že takého dojednanie ohľadne poplatkov spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ustanovenie § 53 ods. 1 Obč. zák., čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 Obč. zák. Z vyššie uvedených dôvodov, súd žalobu v časti uplatnených poplatkov, t.j. sume 39,60 eura (s DPH)

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura, ktorá bola vyfakturovaná žalovanej faktúrou č. č. XXXXXXXXXXXX, tak súdu sú známe viaceré rozhodnutia súdov, ktoré obdobnú zmluvnú podmienku (zmluvnú pokutu) judikovali za neprijateľnú, napríklad rozsudok Okresného súdu Bardejov XC/XXX/XXXX zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov XXCo/XX/XXXX zo dňa 15.3.2012, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.4.2013, sp. zn. XC/XX/XXXX, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. XXC/X/XXXX. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010 mal právny predchodca žalobcu a rovnako aj žalobca ako právny nástupca, povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi a nárok na plnenie z takejto zmluvnej podmienky

nemôže ani uplatňovať na súde. Pokiaľ zákonný zákaz nerešpektoval a nárok na súde uplatnil, nevyhnutným procesným následkom musí byť zamietnutie žaloby. Iný postoj súdu by znamenal akceptovanie protiprávneho stavu.

Súd ďalej poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa 20.09.2011, v ktorom Krajský súd konštatoval, že „Žalobca uplatňuje od žalovaného sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade, keď sa dostane do omeškania spotrebiteľ na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých žalobca dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách poškodzujú spotrebiteľa. Neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo konci doby viazanosti. Odvolací súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty. Uznáva jej osobitosti v porovnaní s úrokmi z omeškania, teda nepopiera popri sebe ani uplatňovanie úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty. Muselo by sa však jednať o zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských

zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Pretože podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách podľa názoru odvolacieho súdu poškodzujú spotrebiteľa“. V rozsudku sp. zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa 29.06.2011 Krajský súd v Prešove konštatoval, že „Podstatným v tomto smere je, že takto dojednané zmluvné pokuty zaväzovali žalovanú k ich zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné“. S uvedenými názormi sa súd stotožňuje, zmluvné pokuty za nedodržanie doby viazanosti nezohľadňujúce dobu, v ktorej došlo k porušeniu povinnosti žalovaným, považuje za neprijateľné a tým neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol úspešný v rozsahu 79,06 eura zo sumy 493,16 eura, teda v rozsahu 16,03% a žalovaná vo zvyšných 83,97%. Nakoľko úspešnejšia žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).